

WALDEMAR LIB

Recenzja

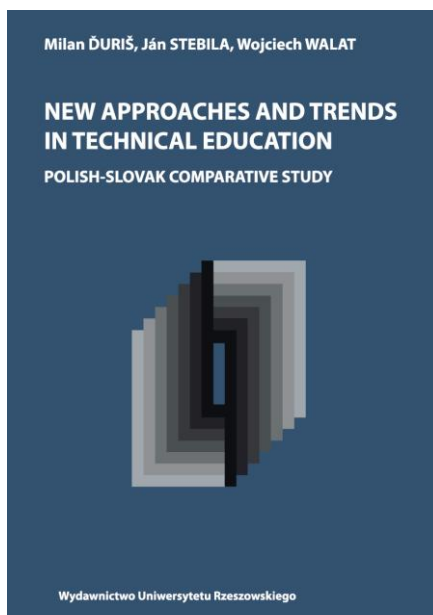
Review

Doktor, Uniwersytet Rzeszowski, Wydział Pedagogiczny, Zakład Dydaktyki i Systemów Edukacyjnych, Polska

Milan Ďuriš, Ján Stebila, Wojciech Walat, *New Approaches and Trends in Technical Education. Polish-Slovak Omparative Study*, Rzeszów – Banská Bystrica 2016, ss. 222, ISBN 978-83-7996-378-2

Wspólnym wysiłkiem międzynarodowego zespołu naukowców z Uniwersytetu Rzeszowskiego i Uniwersytetu Mateja Bela w Bańskiej Bystrzycy zostało wydane interesujące opracowanie naukowe poświęcone teoretycznym i praktycznym problemom nauczania techniki w szkole podstawowej i gimnazjum. Praca ma charakter porównawczy, składa się z dwóch części. Część pierwszą poświęcono problematyce edukacji technicznej na Słowacji, w drugiej zaś przedstawiono model systemu edukacji technicznej w Polsce i związane z tym teoretyczno-praktyczne implikacje.

W dobie gwałtownego tempa, a można zaryzykować stwierdzenie – hiper-tempa rozwoju techniki codziennej, tej,

z której korzystamy wszyscy, zwłaszcza w obszarze nowoczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT), konieczna i niezwykle ważna jest także zmiana koncepcji nauczania techniki w szkole, jak i wykorzystania nowoczesnych technologii w nauczaniu. Autorzy podjęli się niezwykle trudnego zadania nowego (nowoczesnego) podejścia systemowego do zastosowania ICT w projektowaniu i wykorzystania podczas zajęć dydaktycznych z edukacji technicznej w szkołach polskich i słowackich przy użyciu strategii dydaktycznych oraz aktywizujących metod nauczania pozwalających jak najbardziej efektywnie wykorzystać nowoczesne środki nauczania, zwłaszcza tablice interaktywne, do przekazywania wiedzy, rozwijania umiejętności i postaw uczniów. Jak sami, słusznie zresztą, zauważają, atrakcyjność nauczania techniki, ale i innych przedmiotów szkolnych w dużej mierze uwarunkowana jest odpowiednim doбором metod wychowawczych oraz doбором środków dydaktycznych, które nie mogą odbiegać od tego, z czym uczniowie spotykają się w życiu prywatnym. Autorzy wskazują na ważność wykorzystywania w nauczaniu techniki aktywizujących metod nauczania, które dzięki praktycznym działaniom i rozwiązywaniu problemów technicznych powodują dużo większe zaangażowanie uczniów, konsekwencją czego są dużo lepsze efekty kształcenia niż przy użyciu innych metod.

Monografia wnosi świeże podejście metodologiczne do badań pedagogicznych i metodyczne w zakresie opracowywania lekcji z zakresu edukacji technicznej. Również ważnym elementem prowadzonych w niej rozważaniach jest to, że badania i prace związane z jej powstaniem były prowadzone w ujęciu międzynarodowym, równoległe w dwóch ośrodkach akademickich słowackim Uniwersytecie Mateja Bela w Bańskiej Bystrzycy i polskim Uniwersytecie Rzeszowskim, co również czyni ją ważną pozycją wydawniczą z zakresu zaniedbanej ostatnio subdyscypliny pedagogicznej, jaką jest dydaktyki techniki.